

„SZÓLJ URAM, MERT HALLJA A TE SZOLGÁD!”

1Sám 3,10

Május!

Szeretettel köszöntjük az
ÉDESANYÁKAT!

Jó anyámnak

Jó anyámnak két kezére
Csókjaimat hintem én,
Ezzel a két dolgos kézzel,
Áldd az Isten, amíg él,
Jó anyámnak két kezét,
Áldd meg Isten jó szívét,
Két kezét, jó szívét,
Áldd meg Isten, amíg él,
Amíg él.

Ez a két kéz estenként
Hogyha gond, bú, baj elér,
Elsimítja homlokodról
A búbánat fellegét.
Jó anyámnak két kezét,
Áldd meg Isten jó szívét.
Két kezét, jó szívét,
Áldd meg Isten, amíg él,
Amíg él.

Pünkösd az Egyház születésnapja

Egyházunk születésnapja: mindannyiunk születésnapja. Újjászületésünk napja a Szentlélekben, az Egyházban. Hisz minden egyes megkeresztelt ember együttesen élő tagja az Egyháznak, Krisztus Titokzatos Testének.

Nagypénteken bekövetkezett, amit Zakariás már előre megjövendölt: "Megverem a pásztort és szétszélednek a juhok" (Zak 13,7; Mt 26,31). Valóban, Jézus keresztre feszítésekor a tanítványok elfutottak a szélrózsa minden irányába. Feltámadása után azonban Jézus, a Jó Pásztor összegyűjtötte szétszórta nyáját. Hiszen meg van írva az is, hogy azért halt meg és támadt fel, hogy Isten szétszóródott fiait egybegyűjtse.

"Amikor pedig elérkezett Pünkösd napja, mindannyian együtt voltak" (ApCsel 2,1). De hol jöttek össze? Az eredeti szöveg szerint "ugyanazon a helyen, az emeleti teremben" (vö. ApCsel 1,13).

Vagyis nem más ez a terem, mint az utolsó vacsora helye. Itt hangzottak el Jézus szavai szenvedésének és megváltó halálának értelméről, és itt ígérte meg, hogy elküldi az Igazság Lelkét, aki minden igazságra elvezeti őket. Itt hallották és látták először az apostolok a feltámadt Krisztust, aki így köszöntötte őket: "Békesség nektek! Vegyétek a Szentlelket!" (Jn 20,21-22). Igen, a Szentlélek, mint első, egyetlen és igazi "ajándék" szoros kapcsolatban van a húsvéti misztériummal és az utolsó vacsora termékével.

Húsvét titkának csúcspontja ezért nemcsak a Feltámadás és a Mennybemenetel, hanem a mindeneket megújító záróünnep, a Pünkösöd is. Most kapcsolódik be az egész Egyház a Szentháromság egy Isten belső életének, a végtelen isteni szeretetnek a vérkeringésébe. A Pünkösödkor megtapasztalható ajándék, a szeretet nem egy "zárt áramkör", hanem az Egyházban állandóan megújuló, mindenki felé nyitott valóság a Szentlélekben. Valóban, csak a Szentlélek erejében valósulnak meg, élednek újjá Jézus szavai. "Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre". A Szentlélek ereje nélkül szentmisénk csak emlékezés volna, a Szentlélek lehívásával azonban megtörténik a csoda: az átlényegülés és a valóságos Krisztus-jelenlét. Ugyanígy elhangzott: "Kereszteljétek meg őket". Pünkösödig, a Szentlélek nélkül mégsem kereszteltek, hisz így a víz csak a test lemosását szolgálta volna, de nem a lélek újjászületését.

Pünkösöd ünnepén, az Egyház születése napján felragyog számunkra a dicsőséges Szentháromság végső, legnagyobb és legbensőbb titka, a végtelen isteni szeretet ajándéka. Pünkösödi, születésnap ajándékként pedig épp ezt a legnagyobb ajándékot kapjuk mindnyájan, az Egyház élő tagjaiként, hisz "a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete" (Róm 5,5).

Bognár István

Mária hava

„Valaki Mária szeretetét a negyedik teológiai erénynek mondta. Május havában itt az alkalom, hogy ezt az erényt különösképpen gyakoroljuk. Bizonyos, hogy a virágok havának Szűz Mária tiszteletére való szentelése a liturgián kívül eső dolog. Lehet-e ez ok arra, hogy elítéljük? Éppenséggel nem. Az Egyház mindig támogatta azokat az áhítatformákat, amelyek bár nem voltak liturgikusak, mégis megfeleltek a katolikus lélek kívánalmainak és áhítatának. A védelmezés zászlója alatt vigyázni kell, hogy el ne szegényítsük áhítatgyakorlatainkat.

Ez a tisztelet eléggé új keletű. P. Lalomia jezsuita a 18. század közepe táján Róma ifjúságát összegyűjtötte május hónap minden estéjén és vele a Boldogságos Szűz tiszteletére ájtatosságot végeztetett, hogy ezáltal megóvja a fiatalokat a kicsapongásoktól. Ez volt az elindulás. Az ifjúság, főképen a diákság felelt a hívásra, sőt gyermekek és felnőtt személyek is odajöttek. Nemsokára a szép szokás faluról-falura, városról városra, országról-országra terjedt és meghódította az egész kereszténységet, amely május mindenestéjén leborult Mária oltára előtt.

Mi is kapcsolódjunk be ez áhítatba, hogy így jobban közel kerüljünk az Úr Krisztushoz.”

10 idézet a szentektől a Mise Szentáldozatának fontosságával kapcsolatban.

1. Amikor az Eucharisziát ünnepeljük, a szentély megtelik számtalan angyallal, akik az isteni áldozatot imádják az oltáron. – Aranyszájú Szent János
2. Az angyalok körül veszik és segítik a papot miközben Misézik. – Szent Ágoston
3. Ha igazán megértenénk a Misét, meghalnánk az örömtől. – Vianney-i Szent János
4. A Szentmise ünneplése éppoly értékes, mint Jézus halála a kereszten. – Aquinói Szent Tamás
5. Egyszer Szent Teréz el volt telve Isten jóságával és megkérdezte Urunkat: „Hogyan köszönhetném meg?” A mi Urunk így válaszolt: MENJ EL EGY MISÉRE.
6. „A Fiam annyira szereti azokat, akik a Mise Szentáldozatánál segédkeznek, hogy ha szükséges volna, meghalna értük annyiszor, ahány Misén voltak már.” – mondta Szűz Mária Boldog Alannak

7. Amikor Szentáldozásban részesülünk, valami különlegeset tapasztalunk – egy örömet, egy illatot, egy jólétet, amely megborzongatja az egész testet és imádásra sarkall. – Vianney-i Szent János
8. Semmi sem olyan nagy, mint az Eucharisztia. Ha Istennek volna bármi, ami ennél értékebb, nekünk adta volna. – Vianney-i Szent János
9. Amikor Szentáldozásban részesültünk, a szeretet balzsama úgy fedi be a lelkünket, mint ahogy a virágszirmok a méhecskét. – Vianney Szent János
10. Könnyebb volna a világnak Nap nélkül megmaradnia, mint Szentmise nélkül. – Pietrelcinai Szent Pio

A keresztvetés huszonegy jelentése 1.

A keresztvetés a katolikus és ortodox keresztények egyszerű, mély értelmű hitvallása. Katolikusként keresztet vetünk, valahányszor imádkozunk vagy belépünk a templomba. Nem is gondolnánk, hogy amikor keresztet vetünk, egyszerre huszonegy dolgot teszünk:

1. Imádkozunk. Imánkat keresztvetéssel szoktuk kezdeni, és talán nem is gondolunk rá, hogy maga a keresztvetés is imádság. Ha az imádság lényege „lelkünk felemelése Istenhez”, ahogy Damaszkuszi Szent János mondja, akkor a keresztvetés egyértelműen ima. „A keresztvetés nem üres gesztus, hanem hatékony ima, amellyel a Szentlélekhez, gyümölcsöző keresztény életünk védőjéhez és segítőjéhez folyamodunk.” (Bert Ghezzi)

2. Megnyílunk a kegyelem felé. A keresztvetés felkészít, hogy befogadjuk Isten áldását, és képessé tesz, hogy együttműködünk kegyelmével.

3. Megszenteljük a napot. Ha a nap fontosabb pillanataiban keresztet vetünk, a kereszt jelével megszenteljük hétköznapjainkat. „Minden lépésünknel és mozdulatunknál, belépéskor, kilépéskor, öltözködéskor, tisztálkodáskor, asztalnál ülve, lámpát gyújtva, karosszékbe vagy székre leülve, a hétköznapi élet minden tevékenysége közben megjelöljük homlokunkat a jellel” – írja Tertullianus.

4. Egész lényünket Krisztusnak szenteljük. Amikor a kezünket a homlokunktól a szívünkhöz, majd mindkét vállunkhoz visszük, Isten áldását kérjük elménkre, szenvedélyeinkre, vágyainkra és egész testünkre. Más szóval: a keresztvetés teljes valónkat, testünket-lelkünket, szívünket és elménket Krisztusnak szenteli. „Foglaljuk bele egész lényünket – testünket, lelkünket, értelmünket, akaratunkat, gondolatainkat, érzéseinket, mindazt, amit teszünk és amit nem teszünk –, és a kereszt jelével megjelölve erősítsük és szenteljük meg mindezt Krisztus erejében, a háromságos egy Isten nevében” – fogalmaz Romano Guardini.

5. Megemlékezünk a megtestesülésről. Mozdulatunk lefelé irányul, a homloktól a mellkas felé, „mert Krisztus a mennyből leereszkedett a földre” – írja III. Ince pápa a keresztvetésről szóló instrukciójában. Ha közben a hüvelykujjat a mutatóujjhoz vagy a gyűrűsujjhoz érintjük, azzal is Krisztus kettős, isteni és emberi természetét fejezzük ki.

6. Megemlékezünk Urunk szenvedéséről. Amikor keresztet rajzolunk magunkra, alapvetően Krisztus keresztre feszítésére emlékezünk. Ezt fejezi ki továbbá, ha nyitott jobb tenyérrel, mind az öt ujjunkkal (Krisztus öt sebének megfelelően) vetünk keresztet.

7. Megvalljuk a Szentháromságot. Amikor az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevét kimondjuk, a háromságos egy Istenbe vetett hitünket valljuk meg. III. Ince pápa szerint ennek megerősítése, ha három ujjal jelöljük meg magunkat.

8. Istenre irányítjuk imánkat. Egyik kísértésünk az imádságban, hogy úgy szólunk Istenhez, ahogyan Őt elképzeljük, kozmikus szellemként vagy éppen pajtásként. Imánk ilyenkor inkább rólunk szól, mint az élő Istenről. A keresztvetés az igaz Isten felé irányít. „Amikor a Szentháromsághoz fohászunk, a minket teremtő, nem pedig az általunk teremtett Istenhez szólunk. Elképzeléseinket félretéve ahhoz az Istenhez imádkozunk, akinek Ő kinyilatkoztatta magát: Atya, Fiú és Szentlélek háromságához.” (Bert Ghezzi)

9. Kifejezzük a Fiú és a Lélek származását. Azzal, hogy elsőként a homlokunkat érintjük, felidézzük, hogy az Atya a Szentháromság első Személye. Kezünk leeresztésével „kifejezzük, hogy a Fiú az Atyától származik”. Azzal pedig, hogy a Szentlelket említjük harmadikként, utalunk rá, hogy a Lélek az Atyától és a Fiútól származik – mutat rá Szalézi Szent Ferenc.

10. Megvalljuk a hitünket. A megtestesülésbe, a keresztre feszítésbe és a Szentháromságba vetett hitünk kifejezésével „kis hitvallást” teszünk, melyben szavainkkal és mozdulatainkkal hitünk lényegi igazságait nyilvánítjuk ki.

11. Segítségül hívjuk Isten nevének hatalmát. A Szentírás szerint Isten nevének hatalma van. Szent Pál írja: „Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban.” (Fil 2,10) A János-evangéliumban pedig maga Jézus mondja: „Amit a nevemben kértek, azt megteszem nektek, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban, bármit kértek a nevemben, megteszem nektek.” (Jn 14,13–14)

12. Vállaljuk Krisztussal együtt a keresztre feszítést. Aki követni akarja Krisztust, annak az Úr szavai szerint meg kell tagadnia magát, és fel kell vennie a keresztyét (Mt 16,25). „Krisztussal engem is keresztre feszítettek” – írja Pál apostol (Gal 2,19). Amikor keresztet vetünk, kinyilvánítjuk, hogy igent mondunk a tanítványságnak erre a feltételére.

13. Szenvedésünkben segítséget kérünk. Bert Ghezzi szerint vállaink érintésével arra kérjük Istent, hogy segítsen – vállaljon, vegyen vállára – minket.

14. Felelevenítjük keresztségünket. A keresztyetessel, amelyben újra kiejtjük a keresztyelésünkkel elhangzott szavakat, „összefoglaljuk és újra elfogadjuk keresztségünket” – írta Joseph Ratzinger bíboros.

Május 22.-én elsőáldozás!

Imádkozzunk az elsőáldozókért és szüleikért!

Hirdetés

Angol és olasz egyéni nyelvoktatást, korrepetálást vállalok gyermekek és felnőttek részére!
Érdeklődni lehet: Konyárné Horvát Zita; tel: 06/20-7704925

Isten éltesse mindazokat, akik ebben a hónapban ünneplik név és születésnapjukat!

Az egyházadó (egyházközségi hozzájárulás) a templomot segíti.

Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!

Számlaszámunk: 11718000-20382870 Csekken is fizethető!

Csekk a templom bejáratánál található

Készüljünk a szentmisére

Vasárnapi olvasmányok

1. vasárnap: Húsvét 6. vasárnapja

ApCsel 15,1-2.22-29 Zsolt 66 Jel 21,10-14.22-23 Jn 14,23-29

8. vasárnap: Urunk mennybemenetele

ApCsel 1,1-11 Zsolt 46 Ef 1,17-23 vagy: Zsid 9,24-28;10,19-23 Lk 24,46-53

15. vasárnap: Pünkösöd

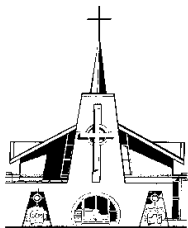
ApCsel 2,1-11 Zsolt 103 1Kor 12,3b-7.12-13 vagy Róm 8,8-17 Jn 20,19-23

22. vasárnap: Szentháromság vasárnap

Péld 8,22-31 Zsolt 8 Róm 5,1-5 Jn 16,12-15

29. vasárnap: Krisztus Szent Teste és Vére, Úrnapja

Ter 14,18-20 Zsolt 109 1Kor 11,23-26 Lk 9,11 b-17

Árpád-házi Szent Margit Plébánia liturgikus lapja. 1182 Budapest Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63; Faxeszám: 297-54-17; www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei: ibenke@mail.interware.hu; fogaras4@t-online.hu

Bankszámlaszám: 11718000 – 20382870 (OTP Bp. XVIII.)

Felelős szerkesztő: Benke István c. apát, plébános